

„Pre umelca je príjemnejšie obraz maľovať, než mať ho namaľovaný. Zaujatie, s ktorým pracuje na svojom diele, prináša obrovský pôžitok už pri práci samej. Potešenie z dokončeného diela je čosi iné – teraz už užíva plod svojho umenia, zatiaľ čo pri maľovaní užíval samo umenie. Aj z detí je viac radosti, kým sú malé, hoci viac úžitku, keď odrastú.“

Seneca krásne hovorí o radosti ako o deji, ktorý neustále trvá.

Radosť je pocit, ktorý človeka sprevádza celý život. Nemáme vždy náladu sa smiať, nemáme vždy chuť byť veselými, prepadáva nás smútok, tečú slzy bolesti, ale to všetko vynahradí minúta smiechu. Radosť, samozrejme, nie je len o smiatí sa, je hlavne o pocite z dobre vykonanej úlohy, z podarenej akcie, z úspechu blízkych a milovaných ľudí. Každú vec v našom živote môžeme vykonávať s pomocou dvoch pocitov. Buď budeme veci robiť s hundraním, neláskou, šomraním, neradi, alebo môžeme zvoliť opačný postoj. Postavíme sa k veci optimisticky, uvidíme pozitívne možnosti priebehu i výsledku toho, čo robíme. Veci môžeme vidieť čierno alebo bielo, ale môžu byť aj farebné a krásne. Musíme sa naučiť pristupovať ku všetkému

viac veselšie a radostnejšie.

Keď začala naša diecézna synoda, zazreli sme na jej logu slová *Gaudium et spes*, čo po latinsky znamená Radosť a nádej. Začala s radosťou, že ideme čosi dobré robiť a konať v prospech rozvoja diecézy. Je tu nádej, že prinesie čosi nové do budúcnosti. Keď sme prišli s myšlienkou začať vydávať časopis, mohli sme sa na to pozeriť optimisticky a s nádejou, alebo rovno neradostne myšlienku zahodiť, veď dnes sú už tlačene médiá nie aktuálne, v popredí je internet. Založili sme najprv internetovú stránku farnosti a dnes dostávate do ruky časopis. Vznikal ako inak s radosťou, že môže čímsi prispieť k rozvoju a napredovaniu farnosti. Všetko má svoje miesto a svoj čas, ak môžeme takto parafrázovať Kazateľa z Biblie. Aj časopis (radostne dúfame) si

nájde svoje miesto v srdciach farníkov. Môžeme k nemu, samozrejme, pristúpiť rôzne. Ale dôležité je vedieť ho prijať taký, aký je. Všetko sa dá vylepšovať, treba sa naučiť len dávať a prijímať povzbudenie a návrhy. Pozerajme sa na celé dielo ako na prácu ľudí, ktorí sa do toho pustili z tej radostnejšej stránky. Dali do toho to, čo vedeli. Časopis má byť dielom všetkých farníkov – nás, preto bude taký, aký si ho urobíme pre seba. Je to dielo nie profesionálnych žurnalistov, preto naň hľadme s nádejou a radostne.

Prajem tomuto časopisu a jeho redakčnej rade, ktorá ho pripravuje s veľkou radosťou, ale aj obetovaním svojho času rezervovaného pre svoje rodiny, veľa radosti a nádeje v posilnení našej viery v Stvoriteľa.

Obsah

Zamyslenie	1	<i>J. Chovanec, farár</i>
Úvodník	2	<i>Andrea Šprláková</i>
V mene Svätej Trojice	3	<i>P. Bernardín Šmid, OFM</i>
Riadky pre seniorov	4	<i>Jana Benická</i>
Dilongova Trstená	5	<i>Daniela Jankoľová-Paľová</i>
Naši miništranti	5	<i>Lubo Sahuľ</i>
Sv. birmovania	6	<i>Andrea Šprláková</i>
Pocity z birmovky	7	<i>Renáta Janoviaková</i>
Sviatosť lásky I.	8	<i>J. Marhejka, kaplán</i>
Sv. prijímanie	9	<i>Renáta Janoviaková</i>
OCM Ústie	10	<i>Martin Buzna</i>
Interview s K. Koščovou	12	<i>Karin Benická</i>
Mládež je vždy aktívna	13	<i>Mária Laceková</i>
Zbor Alfa, Alfáci športujú	14	<i>Martin Straka Katka Reháková</i>
Križiaci	14	<i>Štefan Žembéry</i>
Oznamy	15	
Zábava	16	

Radost'

Milý čitateľ,
držiš v ruke časopis, prostredníctvom ktorého ti chceme zviditeľniť náš spoločný farský život, ktorý nie je vždy len o radošti.

Aj sv. Pavol, ktorého rok sa práve končí, hovorí o radošti z pravej lásky, ktorá nezakrýva ľudské slabosti, ale poukazuje, ako tieto slabosti odstraňovať cez lásku k ľudom, smerovaním k pravde. Toto je dôležité uvedomiť si práve dnes, keď sa každodenne stretávame s reálnou krízou sveta. Krízou hmotnou, ktorú zapríčinila kríza duchovná. Tá je prejavom práve nedostatku ľudskej lásky a vyznačuje sa najmä chamtivosťou, sebecťou, osočovaním a odklonom od Cirkvi a jej hodnôt. O tomto hovorí aj náš každodenný život založený už len na akomsi zvyku a tradícii vo viere a v pristupovaní k sviatostiam aj v našej farnosti.

Stačí si spomenúť aj na tohtoročné slávenie Veľkej noci. Počas vrcholiaceho pôstneho obdobia a cez Veľkonočné trojdnie, bol kostol prepĺnený. Ako však vrcholili sviatky, tak sa aj mihala eufória Veľkého piatku a kostol ostal prázdny. Začal sa však naplňať s

blížiacim sa vysluhovaním sviatosti birmovania. Po jej prijatí už však našu mládež, až na pár jednotlivcov, v kostole viac nevidíme. Toto môžeme povedať aj o prvoprijímajúcich deťoch a ich rodičoch. Vždy sa zasa všetko vráti do pôvodne vychodených koľají a sviatosťný Ježiš v bohostánku ostáva nepovšimnutý.

Prečo je to tak? Na túto otázku by si mal každý zodpovedať sám, lebo mne ani nikomu inému nepri náleží niekoho súdiť. Chcem však zdôrazniť slová „do vychodených koľají“, teda upadanie do tradičnosti. Deti aj mládež dostávajú bohaté dary a rodičia a ostatná rodina sú spokojní. Veď čo by na to povedali ľudia, ak by sa niekto správal inakšie ako ostatní?!

Zabudnime na takúto tradičnosť a začnime skutočne žiť. Aj preto prichádza časopis Radost'. Je určený pre všetkých, aby sme začali uvažovať trochu inak ako v duchu tradície, ktorá už zďaleka nie je kresťanská. Naším spoločným heslom nech je „Milovať budem Boha nadovšetko a svojho blízkeho ako seba samého!“

Andrea Šprláková

Požehnanie

Všetkým, ktorí sa budú akýmkoľvek spôsobom podieľať na príprave farského časopisu RADOST', želim veľa dobrej inšpirácie a vyprosujem hojnosť Božieho požehnanja.

+ Dr. František Tondra
Mons. prof. ThDr. František Tondra
spisiský diecézny biskup

V mene Svätej Trojice

Deň i modlitbu začíname: „V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.“ Takto chcem začať aj svoje príspevky do nového farského časopisu. Spolu s vami chcem uvažovať nad týmto veľkým tajomstvom našej viery. Môžeme povedať, že je to nielen veľké, ale zároveň aj ústredné tajomstvo našej viery, a to až v takej miere, že kresťanstvo v porovnaní s inými monoteistickými náboženstvami môžeme veľmi priľahavo nazvať „Trojičným náboženstvom.“ Existujú rôzne iné náboženstvá, ktoré zjavujú, že Boh je len jeden. Avšak Pán Ježiš nám zjavuje, že tento jediný Boh nie je samotár v sebe samom uzatvorený, ale že tento jediný Boh je čosi a ktosi viac ako Osoba. Tento jediný Boh sa zjavuje ako Spoločenstvo osôb ako Živý a Osobný Vzťah. Ako Vzťahnosť, ktorá je základom pre všetko, čo existuje. Toto tajomstvo je natoľko vznešené, nakoľko je vznešená samotná predstava Boha Lásky.

Pán Ježiš zjavuje pravdu o tom, že milovanie a plodenie, ktoré považujeme za najúžasnejšie schopnosti dané človeku, nie sú prvotne jeho vlastnosťami, ale sú podstatou samého Boha - Absolútna. Tento jediný Boh je ustavičné Milovanie a Plodnosť. Človek i v tomto smere je obrazom a odrazom Boha.

Plodenie v Bohu by sme mohli prirovnať k odovzdávaniu informácie. Ten, kto informáciu podáva, nič nestráca, ale ten, ktorý ju prijíma, stáva sa bohatším. Podobne Boh Otec odovzdáva Informáciu o sebe samom, teda svoje vlastné Seba-poznanie, vo svojom Božskom Slove. Toto Slovo je stále plodené, ale súčasne aj stále milované. A v tomto Slove sa Boh dáva svojmu stvoreniu. Skrze toto Slovo bolo všetko stvorené a my toto Slovo

prijímame a skrze toto Slovo sme premieňaní a rastieme do podoby Otca, ale z Neho nič neubúda a naopak, my sme úžasne obohatení. A práve toto Slovo sa zjednocuje s človekom, pretože pôvodné určenie človeka je „byť Božím obrazom“, slúžiť Bohu ako priestor jeho zjavenia alebo rám pre jeho obraz. Človek je pozvaný k tomu, aby sa skrze neho zjavil Neviditeľný a absolútny Transcendentný Boh vo stvorení svete. Človek má to isté určenie v stvorení svete ako Slovo v Bohu.

Vidíme teda, že plodnosť v Bohu nezostáva znovu len v ňom samom, ale v tejto Božej plodnosti je Spása sveta. Človek sa na tejto Božej plodnosti môže zúčastniť hlásaním evanjelia. Nič by nám nebolo osožné, keby sme sa narodili ako ľudské deti, keby sme sa súčasne skrze prijatie Slova nestali aj deťmi Božími.

Skrze Slovo vstupuje do nás aj Duch Svätý, bytostná dobrota Boha, skutočná Lásky a schopnosť milovať Božským spôsobom. Ak sa zjednocujeme so Slovom Božím, stávame sa Božími priateľmi a celá najsvätejšia Trojica vstupuje do našich životov. Toto Slovo je podmienkou Božieho priateľstva. Duch Svätý je zážitkom Božieho priateľstva a lásky. Vieme, že každé ľudské slovo je nesené dychom človeka. Je doslova vydychnuté. Božie Slovo je takisto vydychnuté, ale nie ľudským dychom, ale Božím dychom a tým je Duch Svätý. Človek žije svojím dychom a spôsobom Božej existencie je Duch Svätý. Duch Svätý je duchom Otca i Syna. Duch Svätý je Božím prostredím. A aj ľudská duša sa len vtedy správne rozvíja, keď dýcha v tomto Božom

ovzduší.

Kedysi na počiatku pri stvorení Adama sa Boh nežne sklonil k človeku a vdýchol do jeho nozdier Dych života. Skrze tento Boží Dych do ľudskej bytosti vstúpilo súčasne aj Božie Slovo. Toto je naša pôvodná prirodzenosť. Pravým človekom je ten, ktorý prijal Božie Slovo a žije v Duchu Svätom.

Posledným cieľom celej božej ekonomiky je vstup stvoreniu do dokonalej jednoty s Najsvätejšou Trojicou. Ale už teraz sme pozvaní, aby v nás prebývala Najsvätejšia Trojica: „Kto ma miluje,“ hovorí Pán, „bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať, prídem k nemu a urobíme si uňho príbytok.“ (Jn 14,23)

Sv. Alžbeta od Najsvätejšej Trojice nám zanechala túto modlitbu: „Bože môj, Najsvätejšia Trojica, ktorej sa klaniam, pomôž mi celkom zabudnúť na seba, aby som sa usadila v Tebe, nehybná a pokojná, akoby moja duša bola už vo večnosti. Nech nič nezakalí môj pokoj, ani ma neodlúči od Teba, Ty si môj Nezmerateľný Boh, ale nech ma každá minúta unáša ďalej do hĺbky tvojho tajomstva! Upokoj moju

dušu. Urob si v nej svoje nebo, svoj milovaný príbytok a miesto svojho odpočinku. Nech Ťa nikdy tam nenechám samého, ale nech som tam celá, celučká, plne bdela vo svojej viere, v neprestajnom klaňaní, celkom vydaná tvojmu stvoriteľskému pôsobeniu.“

Teológia sa stále snaží dozvedieť sa a objaviť niečo viac o tomto živote, z ktorého sa my všetci rodíme. Teológovia si kladli otázku: „Čo tieto tri Božské Osoby v jednom Bohu robia?“ V definícii Trojičnej dogmy, pochádzajúcej z koncilu vo Florencii (r. 1442), ktorá rozvíja princíp vzájomného prebývania Osôb Najsvätejšej Trojice, sa toto vnútorné prebývanie označuje gréckym slovom „perichoresis“. A práve toto grécke slovo: perichoresis (peri (gr.) = okolo, v blízkosti; khoreia (chorálny = spoločný tanec) znamená: tancovať alebo tanec. Tieto tri Osoby v jednom Bohu tancujú, obrazne povedané „vo vzájomnom objatí“, traja v jednom, Otec a Syn v Duchu Svätom, tešiaca sa jeden z druhého, tešiaca sa z plnosti svojho Života. Tanec je tu vyjadrením radosti z bytia a z lásky.

V africkej Keni má toto tušenie špeciálny význam. Istý Afričan sa vyjadril, že jadrom africkej kultúry je tanec. Nie tanec okolo niečoho. Nie tanec okolo zlatého teľaťa. Ale tanec, v ktorom sa muži a ženy, starí a mladí tešia a tancujú a slávia svoje životy spolu v pokoji, v spoločensťve bez vzájomného strachu, nemysliac ustavične len na seba samých. Tento radostný tanec Božích detí prajem aj celému farskému spoločenstvu.

P. Bernardín Šmid
OFM

Riadky pre seniorov

Tieto riadky sú určené pre tých, ktorí už prešli horizontom svojho života a potrebujú sa vyrovnáť s novými požiadavkami dnešnej rýchlej doby. Pomôžu nájsť silu čeliť rôznym životným situáciám, nástrahám a prekážkam, ktoré sprevádzajú naše každodenné kroky, či už pri vybavovaní úradných záležitostí, alebo často aj pri úplne obyčajných veciach.

V prvom rade budeme postupne predstavovať inštitúcie a zariadenia nášho mesta, ktoré sa starajú o chorých, nevládných, ale aj tie, ktoré nenechávajú našich seniorov v samote, ale podávajú im vystretú dlaň, aby ich staroba nebola súženním, ale požehnaním.

Mnohí ľudia chápu starého človeka ako osobu, ktorá stratila zmysel života tým, že končí svoju púť, a tak stáva príťažou pre svoje okolie svojou nevládnosťou, bezmocnosťou, tiež aj svojimi potrebami súvisiacimi s ich podlomeným zdravím. Podobne je to aj s príchodom dôchodkového veku, keď pre niektorých sa zrazu akoby zmenil svet. Preto chceme aj my pomáhať riešiť vaše otázky, čo sa dá robiť, ak sa ocitnete v domácnosti, odkiaľ nemáte dosah ani na to, aby uspokojili svoje potreby. Budeme sa snažiť hľadať odpovede, a jednotlivé riešenia rôznych vašich problémov, čo je pre vás výhodnejšie, ako sa dá pomôcť, aby ste nestrácali motiváciu a nádej. Zdrojom čerpania tém a myšlienok budú vaše otázky, postrehy, tiež aj literatúra psychológov, geriatrov, paliatívna medicína, literatúra hovoriaca o ľudských vzťahoch a nemalej dôležitým prameňom sa

stane práve spomínaná komunikácia s inštitúciami, ktorých sa pomoc pre občanov vyššieho veku bytostne týka a ktoré poskytujú našim spoluobčanom za určitých splnených podmienok nezištnú pomoc.

Začiatkom roku 2009 vstúpil do platnosti nový Zákon o sociálnych službách, ktorý vo veľkej miere ovplyvnil možnosti tak potrebným sociálne služby, ako aj pomáhajúcim, čiže tým, ktorí starostlivosť poskytujú. Úlohou sociálneho pracovníka v tejto oblasti je slúžiť.

Na záver svojho úvodu použijem slová Bruna Ferrera, talianskeho autora: „Človek je anjel s jedným krídlom, musí ho niekto objatť, aby mohol lietať...“

Jana Benická

Deti z Trstenej aj vďaka podpore z Fondu Hodina detí om navštevujú starých v charitnom dome. V mesiaci máj ich potešili deti zo školského klubu pri Cirkvej základnej škole Rudolfa Dilonga programom piesní, básní a tančeka. Pripravili aj darčeky - pestré kvety, ktoré pre nich vlastnoručne vyrobili. Starkí v charite sa tešia na návštevy školákov. Ďalšia návšteva sa pripravuje aj v tomto mesiaci.

Anna Smitková

Dilongova Trstená

Dňa 5. 6. 2009 sa v našom meste uskutočnila recitačná súťaž Dilongova Trstená. Táto súťaž nesie meno po trstenskom rodákovi, básnikovi Rudolfovi Dilongovi. Tento rok už 18. krát k nám zavítali hostia z celého Slovenska, aby vzdali hold poézii a próze s duchovnou tematikou.

Po prezentácii primátor mesta Ing. J. Ďubjak privítal prítomných hostí a odovzdal mikrofón br. Filipovi z Rehole menších bratov OFM z Bratislavy, ktorý za svojho predstaveného predniesol príhovor. Nasledovalo odhaľovanie 13. komnaty niektorých z porotcov, pretože program tvorili ukážky z ich vlastnej tvorby. Potom sa už jednotliví súťažiaci odobrali do sú-

ťažných miestností, aby predviedli svoje umenie porote... a tá to veru nemala ľahké.

Tohto ročníka sa zúčastnilo 79 súťažiacich. Súťažilo sa v štyroch kategóriách. Najmladšiu kategóriu tvorili žiaci 5. a 6. ročníka základných škôl. Štvrtú kategóriu tvorili dospelí, ktorí sa ani tento rok nedali zahabiť a prišli zabojovať o tie najvyššie priečky.

Brat Filip vo svojom príhovore povedal: „Nič nie je také, ako sme si predstavovali.“ Veru mnohí boli možno sklamaní, že sa neumiestnili na popredných miestach, ale predsa si určite dali záväzok, že o rok to skúsia znova. Už len kvôli príjemnej a rodinnej atmosfére, ktorá počas súťaže vládne.

Naše mesto privítalo aj hostí.

Napríklad medzi nás a hlavne medzi najmladšiu generáciu zavítal spisovateľ Ján Beňo z Klubu nezávislých spisovateľov, ktorý mal besedu v ZŠ Trstená o svojej novej knihe. Sám spisovateľ pochválil šikovnosť piatakov a schopnosť reagovať na jeho prácu. Svoje rady, ako treba recitovať, odovzdali súťažiacim aj známe osobnosti Doc. Dr. Eva Žilineková z VŠMU v Bratislave, Mgr. Ján Zaťko vedúci literárno-dramatickej redakcie Rádia Regina, Doc. Dr. Igor Hochel, PhD. z Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, Ján Petrik z Rádia Regina v Košiciach a mnohí ďalší.

„Nič nie je také, ako sme si predstavovali...“ upršaný deň sa zmenil na slnečný popretkávaný umením recitácie a textov známych i menej známych spisovateľov. A ktovie, možno toho nasledujúceho 19. ročníka sa zúčastníte aj vy.

Daniela Jankolová-Pal'ová

Naša miništrantská služba

V prvom rade sa snažíme slúžiť Pánu Bohu a to tak, že pomôžeme kňazom pri vysluhovaní bohoslužby slova a bohoslužby obety. Po kňazovi sme najbližšie pri oltári, a to je už niečo výnimočné. Takto máme bezprostredný kontakt s Pánom Ježišom v Najsvätejšej oltárnej sviatosti.

Okrem toho, že slúžime počas svätých omší a snažíme sa ešte viac spríjemniť prežívanie slávnosti, máme aj iné aktivity, ako sú napr.: piatkové futbaly, ktorých sa aktívne zúčastňujú aj naši páni kapláni, rôzne výlety od poznávacích až po duchovné a taktiež rôzne stretká. Je nás okolo 30 a sme normálni chalani ako každý iný, len je tu malá výnimka - my tvoríme jedno spoločenstvo, ktoré sa aktívne zapája počas svätých omší. Takže, ak máš chuť a rád sláviš tajomstvo svätej omše, neváhaj a pripoj sa k nám!

Viac sa o nás môžeš dozvedieť na našom internetovom portáli: www.ministranti-online.tk

Sviatosť birmovania v našej farnosti

Prvú májovú nedeľu v Kostole sv. Martina udeľoval otec biskup Mons. Štefan Sečka sviatosť birmovania našej mládeži. Túto sviatosť z jeho rúk prijalo 271 birmovancov. Pred prijatím sviatosti sa mladí zúčastňovali prípravy pod vedením animátorov. Za celú prípravu zodpovedal kaplán Jozef Marhefka, ktorý sa s nami podelil o svoje názory:

Pán kaplán, Vám bola zverená úloha pripraviť mladých našej farnosti k prijatiu sviatosti birmovania. Podľa Vás bola táto príprava dostatočná?

Poslaním Cirkvi je prinášať ľuďom Božiu milosť a ohlasovať jeho Slovo. Cirkev túto úlohu spĺňa prihládajúc na dobu, prostredie a ľudí, medzi ktorými pôsobí. Práve preto vyhľadáva vždy nové spôsoby pre odovzdávanie tejto milosti. Už z toho plynie, že žiaden spôsob nebude dokonalý. Moja mienka je, že vedomosti z náboženstva sú nedostatočné, je potrebné najmä viesť k skutočne prežívanej viere, k jej opravdivému pochopeniu. Nie len informovať, ale najmä formovať (podľa slov Maxa Kašparů). A teda toto požaduje omnoho viac času a síl pre prípravu a taktiež ľudí ochotných pomáhať.

Sviatosťou birmovania sa stávame dospelými kresťanmi.

Nemal by sa teda vek birmovancov posunúť k hranici 18 rokov?

Táto otázka je čisto teoretická. Všetci sa musíme riadiť predpismi Kódexu Kanonického práva. Ten na viacerých miestach umožňuje 16-ročným robiť úkony, ktoré predpokladajú prijatú sviatosť birmovania. Na základe toho nemôžeme ľubovoľne meniť tieto podmienky.

Zároveň asi najpodstatnejší dôvod pre posunutie veku pre prijatie birmovania, s ktorým sa stretávame, je, že birmovanci by boli dospelí a neboli by „nútení“ zo strany rodičov alebo starých rodičov. Podľa tohto presvedčenia by k birmovke pristúpili len tí, ktorí o to majú záujem. Podľa mňa posunutie veku by túto vec vôbec neriešilo. Totiž zvlášť v prostredí Oravy je mnoho veriacich, ktorí považujú za dobrého veriaceho človeka, ktorý prijal krst, prvé sv. prijímanie, birmovku, manželstvo a bude mať katolícky pohreb. Sme si vedomí, že mnohých birmovancov opäť stretneme v kostole až pred prijatím sviatosti manželstva. A teda ostáva pravdou, že 18-ročný človek by nebol donútený rodičmi, ale väčšina by aj tak na birmovku išla, „lebo sa to patrí“.

Sú podľa Vás títo mladí zrelí na to, aby si uvedomili, čo získali touto sviatosťou a tiež, akú majú zodpovednosť?

Odpoviem za seba. Keby som dnes mal priať sviatosť birmovania, iste by som vedel o prijatých daroch i povinnostiach viac ako vtedy, keď som ju skutočne prijal. No som presvedčený, že na tejto Zemi nikdy nepochopím úplne veľkosť tohto daru i zodpovednosti zaň.

Život v období pred prijatím sviatosti birmovania je najmä o budovaní si svojho postoja k Bohu, sebe

samému, k ostatným ľuďom a k svetu. Ak birmovanci pochopia, že pri tomto budovaní sa nemajú spoliehať len na vlastné sily a múdrosť, ale že je tu ktosi, kto im chce v tom pomôcť svojou milosťou a sami budú s touto milosťou rátať, myslím, že je to dosť.

Pri príprave Vám pomáhali animátori. Aký je Váš pohľad na prácu animátorov?

V prvom rade musím úprimne poďakovať všetkým animátorom za ich prácu, námahy a obetovaný čas. Napriek všetkým svojim osobným povinnostiam a úlohám a bez nároku na akúkoľvek odmenu sa snažili podľa svojich schopností odovzdať birmovancom to najlepšie, čo vedeli a mohli. Myslím, že ich práca a pomoc bola skutočne hodnotná.

Prvoradú zodpovednosť za kresťanskú výchovu a prípravu k prijatiu sviatosti dieťaťa nesie rodič. Myslíte si, že rodičia našej farnosti si náležite splnili svoje povinnosti pri tejto príprave?

Na túto otázku sa nedá odpovedať plošne. Rodičia boli a sú rôzni. U mnohých rodičov môžeme vidieť úsilie odovzdať svojim deťom to

najlepšie. No musíme si tiež uvedomiť, že ani rodičia nie sú všemohúci. A hoci platí, že dobrá rodina a zodpovední rodičia sú veľkým darom pre dieťa, predsa sa stáva, že aj dieťa z dobrej rodiny si nájde cestu k zlému a rodičia sa nanajvýš na to môžu zarmúteno pozeráť.

V našej farnosti sa čoraz viac stretávame s kresťanstvom len ako s tradíciou bez skutočnej živej viery. Aká je podľa Vás príčina?

Najstručnejšia odpoveď by znela: „Neviem“. Totiž odpovedať na túto otázku by požadovalo poznať podstatné pohnutky konkrétnych ľudí. Medzi týmito pohnutkami by sme iste našli: tajomstvo dedičného hriechu, vedomie, že takýto postoj k viere je tou ľahšou cestou, nesprávna výchova, zlý vplyv prostredia, ale aj mnohé iné.

Množstvo veriacich zľahčuje svoje postoje a názory odvolávaním sa na dnešnú dobu. Ako by sa dala podľa Vás odstrániť táto duchovná kríza v našej farnosti?

Pri slovách „odvolávajú sa na...“ si častejšie spomeniem na výrok: „Kto chce, hľadá spôsoby, kto nechce, hľadá dôvody“. Človek dostal dar rozumu a slobodnej vôle. Má ich využívať na to, aby nachádzal spôsoby, ako v každej dobe a situácii ostávať čím bližšie Bohu. Je pravdou, že budú stále ťažkosti a problémy, ktoré prekážajú v mojom vzťahu k Bohu. No už ich riešením dokazujem svoju vernosť. Naopak, ak sa niekto stále vyhovára, zľahčuje svoje nedostatky, hľadá dôvody, pre ktoré porušuje Boží zákon, môže to svedčiť o jeho malej ochote k zmene života. A kde chýba ochota, tam sa nedá nič robiť. Nikoho nemôžeme donútiť stať sa dokonalým, ak o to sám nemá záujem.

Andrea Šprláková

Napomenutie otca biskupa

Dobre si zapamätaj, že svet bude o tolko krajší, o koľko budeme my lepší. Aby sa nám to podarilo, budeme sa navzájom, TY a ja, za seba modliť.

Pocity z birmovky

Niekoľkých birmovancov sa mi podarilo presvedčiť, aby sa so svojimi pocitmi z tejto výnimočnej udalosti podelili aj s ostatnými. Zahrnula som ich otázkami a tu sú niektoré odpovede:

Ako sa ti páčila príprava na prijatie sviatosti birmovania? Zmenil/a by si na nej niečo?

Lubo: Bola fajn, pretože sme sa stretávali a rozoberali rôzne problémy a každý povedal svoj názor na danú vec. A či zmeniu? Neviem, no vždy sa dá niečo zmeniť.

Prečo si prijala sviatosť birmovania?

Veronika: Pretože som chcela, pretože som bola tak vychovaná a chcela som prijať dary Ducha Svätého.

Vo sviatosti birmovania si prijala plnosť darov Ducha Svätého. Očakávaš, že bude v tebe pôsobiť? Ako?

Alžbeta: Dúfam, že hej, hlavne nech sa to prejaví tou múdrosťou, zišlo by sa.

Prosiš Ducha Svätého o pomoc? Kedy?

Lubo: Aby mi pomohol sa dobre rozhodnúť vo veciach, ktoré sú v

mojom živote dôležité a tiež aby som vedel rozoznať, čo je dobré a čo zlé.

Vo sviatosti birmovania dostávame odvahu. K čomu túto odvahu potrebuješ ty?

Dominika: Na to, aby som v živote prekonala aj veci, ktoré nechcem, ale musím...

Vo sviatosti birmovania dostávame tiež silu Ducha Svätého. K čomu túto silu potrebuješ?

Michal: Každý tú silu špecifikuje rôzne. Ja ešte čakám, ako sa prejaví.

Vo sviatosti birmovania dostávame aj svetlo Ducha Svätého. K čomu toto svetlo potrebuješ ty?

Veronika: Aby ma viedlo životom a ukázalo mi správnu cestu.

Ako sa ti páčila svätá omša, na ktorej si, okrem iného, prijal sviatosť birmovania a čo ťa na nej najviac oslovilo?

Alžbeta: Oslovila ma sympatickosť biskupa.

Zúčastnil si sa rozhovoru s otcom biskupom? Prečo? Ak áno, čím ťa otec biskup prekvapil? Bol si spokojný s priebehom rozhovoru? Čo sa ti na ňom páčilo – nepáčilo?

Michal: Pôvodne som ostal kvôli birmovnému otcovi, ale potom ma oslovila biskupova charizma a bezprostrednosť.

Keby sa ťa kamarátka spýtala na tvoj názor na sviatosť birmovania preto, že sa sama rozhoduje, či má túto sviatosť prijať, čo by si jej odporučila? Prečo?

Dominika: Povedala by som jej, nech prijme dary Ducha Svätého, časom jej to možno niečo dá... Nič nestratiť, môže len získať.

Renáta Janoviaková

Eucharistia – Sviatosť lásky I.

Eucharistia pramení v Božej láske a posilňuje človeka odpovedať na ňu.

Eucharistia je veľmi často označovaná ako sviatosť lásky. Správnosť tohto označenia potvrdzuje evanjelista Ján. Vo svojom evanjeliu začína opis poslednej večere slovami: „Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti.“ (Jn 13, 1) Ján pokračuje: opísaním Judášovej zrady, umývaním nôh, uvádza Ježišovu veľkňazskú modlitbu, obetu na kríži a zakončieva opisom Ježišovho zmŕtvychvstania. Tieto udalosti nám dávajú poznať, že Ježiš priniesol svoju obetu za hriešnych a to „pretože miloval svojich a miloval ich do krajnosti“.

Duchovní spisovatelia hovoria o dvoch najväčších prejavoch Božej lásky k ľuďom. Prvým prejavom je dielo stvorenia. Boh stvoril človeka na svoj obraz a svoju podobu. Pri stvorení mu dal povolanie k večnej blaženosti a k spoločenstvu so svojim Stvoriteľom. Pritom v duchovnej literatúre nejde len o stvorenie, ktoré by sme mohli označiť pojmom „prvotné“, keď Boh stvoril prvých ľudí. Duchovná literatúra často zdôrazňuje, že Boh z lásky povoláva k životu každého človeka a chce, aby sa stal jeho – Božím – dieťaťom. Boh „stvoril“ z lásky celý svet aj každého jedného človeka.

Druhým omnoho väčším prejavom Božej lásky je dielo vykúpenia. Sám Kristus učil svojich

apostolov: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov“ (Jn 15, 13). A to, čo slovami učil aj skutkami potvrdil. Veľkosť tejto lásky ešte zvýrazňuje fakt, že Kristus zomiera za tých, ktorí nie sú dokonali. Evanjelíá pri opisani poslednej večere spomínajú: modlitbu za Petra, označenie zradcu, slová, že ho

všetci opustia... Ježiš vedel o zrade jedného z jeho najbližších, o Petrovom strachu a zapretí, o Tomášových pochybnostiach a o tom, že apoštoli nebudú môcť uveriť v jeho zmŕtvychvstanie. Nekarhá ich a ani nimi nepohŕda. Naopak, pri poslednej večeri im už vopred dáva účasť na svojej obeti.

Tu sme pri tom, čo mnohí duchovní spisovatelia dávajú ako tretí veľký prejav Božej lásky sviatosť Eucharistie. Nedokonalosť učeníkov nezmenšuje Kristovu lásku, ktorú vyjadruje slovami: „Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka“ (Lk 22, 15). Sv. Alfonz vo svojom diele „Cesta

lásky“ hovorí: „Predtým, než za nás zomrel, chcel nám dať dôkaz svojej lásky, najväčší dôkaz, aký nám mohol dať – bol to dar Sviatosti oltárnej.“ Následne sv. Alfonz spolu so sv. Bernardínom hovorí o tom, že dary dané v hodine smrti sú zvlášť cenné. Nielenže majú nesmiernu hodnotu, ale ostávajú najdlhšie v pamäti. Eucharistia má o to väčšiu cenu, že nie je symbolickým darom. Kristus nám zanechal svoje telo, svoju krv, svoju dušu, svoje božstvo, zanechal sa nám celý. S Jánom Chryzostomom zvoláva: „Celý si sa dal, nič si neponechal“.

Tajomstvo Eucharistie pramení v tajomstve Božej lásky. Eucharistia však z tejto lásky nie len pramení, ale k tejto Božej láske aj vedie. Posilňuje v človeku vedomie odpovedať na túto lásku svojou láskou. Ona nás posilňuje, aby sme konali v tejto láske. Človek v nej pozná tajomstvo Božej lásky, pri jej prijímaní sa spája s Kristom a prijíma jeho milosť, aby vedený milosťou dokázal plniť Božiu vôľu. Teológ Müller o nej píše: „Eucharistia, a to vo všetkých svojich troch funkciách: ako obeta svätej omše, ako duševný pokrm a ako ustavičná Kristova prítomnosť medzi nami, je najhोjnnejším, ba vlastne prvotným prameňom milosti, a preto aj dokonalosti. Je Bohom ustanoveným prostriedkom, aby sme sa vnútorne spojili s Kristom.“

Eucharistia je zároveň najvznesenejším spôsobom oslavy Boha, aký si dokážeme predstaviť. Ten istý teológ Müller hovorí, že v obete svätej omše, ktorá je totožná s obetou kríža, Boha oslavuje a klania sa mu Boh, ktorý takmer až po zničenie rozvíja svoje nekonečné sily, aby Boha oslavoval, ďakoval mu, odprosival ho a prednášal prosby. K tejto oslave, vďaka, k týmto prosbám i odproseniam pripájame aj my všetky svoje obety, prosby, vďaky i odprosenia.

Autori asketickej literatúry hovoria o Eucharistii ako o najúčinnnejšom prostriedku v boji so zlým. Taliansky autor Lorenzo Scupoli (1530-1610) vo svojom diele „Duchovný zápas“ hovorí o štyroch prostriedkoch v boji proti zlému – schopnosť nespoliehať sa na vlastné sily, dôvera Bohu, asketické cvičenia a modlitby. K nim pridáva aj Eucharistiu, o ktorej hovorí: „Uvedené štyri zbrane čerpajú svoju účinnosť zo zásluh a milostí vykúpených Kristovou krvou, ale táto zbraň je jeho opravdivá krv a telo spolu s jeho dušou a jeho bož-

stvom. S tamtými bojujeme proti nepriateľom v Kristovej sile, ale s touto zbraňou bojujeme spolu s Kristom a Kristus bojuje spolu s nami, pretože kto je telo Kristovo a pije jeho krv, zostáva v Kristovi a Kristus v ňom.“

Nakoľko sv. omša je sprítomnením obety kríža, stáva sa pre nás nielen prameňom milosti, prostriedkom na to, aby sme premožli naše slabosti a spôsobom oslavy Boha, ale aj vznešenou školou čnosti. Môžeme sa pýtať, aká čnosť chýba Kristovi vo chvíli obety na kríži? Nájdeme v ňom mnohé čnosti, trpezlivosť, odpustenie, vďačnosť (Veronike za prejavenu službu)... No najviac sa prejavuje poslušnosť a obetavosť, ktoré tak veľmi chýbajú dnešnému modernému človeku. Apoštol Pavol píše: „Stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži“. (Flp 2, 8) Kristus, ktorý sprítomňuje obetu kríža vo svätej omši, sa nám stáva povzbudením na ceste k čnosti.

V tajomstve Kristovej obety kríža a sv. omše vnímame veľkosť

jeho lásky. Táto láska je výzvou, aby sme ju nasledovali. Tak najlepší spôsob, ako prežívať sv. omšu, nie je veľa počuť, mnoho si pamätať, ale v mnohom odpovedať Bohu, podobne ako odpovedal jeho Jednorodný Syn. Najmä poslušnosť a obetovanie seba robí sv. omšu plnšie prežívanou, lebo tak sa najviac priblížime samému Kristovi. Odporúčanie mnohých autorov spirituality znie: „Najlepší spôsob, ako prežívať sv. omšu, je obetovať seba samého.“

Jozef Marhefka, kaplán

Prvé sväté prijímanie

Na sviatok sv. Trojice sa v našej farnosti vysluhovala sviatosť oltárna. Prijali ju žiaci tretích ročníkov základných škôl.

Slávnostné sv. omše o 8:30 hod., o 10:30 hod. vysluhoval pán kaplán Dominik Holubčík.

Renata Janoviaková
Foto: Mária Laceková

Zašli sme na návštevu do Oravského centra mládeže

Viaceri z čitateľov si pamätajú Pastoračné centrum, ktoré sídlilo v Ústí nad Priehradou. Od 14. júna 2007 rozhodnutím spišského diecézneho biskupa Mons. Františka Tondru tam sídli Oravské centrum mládeže (OCM). Jeho zriaďovateľom je Komisia pre mládež v Spišskej diecéze a riaditeľom centra je mladý katolícky kňaz Mgr. Branislav Kožuch, ktorého sme poprosili o predstavenie centra.

Potrebuje Orava takéto centrum pre mladých?

Myslím si, že áno. Aj v našom regióne je dostatok mladých ľudí, ktorí potrebujú v tomto smere pomoc. Tento projekt, ktorý realizujeme, nie je len o peniazoch, ale skôr o morálnej podpore. Vznik mládežníckeho centra podnietilo niekoľko momentov: vzdialenosť mládežníckeho centra vo Vážci (do júna 2007 jediné centrum pre mládež v našej diecéze) a ťažkosť v jeho dostupnosti pre mladých z Oravy. Ponuka zo strany diecézneho biskupa využiť priestory pastoračného centra pre mladých a v neposlednom rade je za tým aj „súhra okolností“, za ktorými, verím, stojí Boh, ktorý nič nerobí len tak, aj keď mu nie vždy rozumiem... Po takmer dvojročnom fungovaní OCM môžem povedať, že postupne rastúca využiteľnosť a obsadenosť centra potvrdzuje jeho opodstatnenosť a význam.

Aké aktivity a služby ponúka?

Centrum ponúka možnosť využitia ponúkaných služieb pre spoločenstvá a organizácie, ktoré pracujú s mládežou, taktiež informácie o drogových závislostiach, preventívne programy pre školy, poradenstvo,

ako aj priamu pomoc užívateľom drog, ktorí hľadajú pomoc v snahe skončiť so závislosťou. OCM prevádzkuje napríklad mládežnícke centrum, organizuje rôzne dobrovoľnícke programy a tiež sa zameriava aj na osvetovú činnosť pre mladých. Dnes OCM funguje vo

viacerých rovinách. Stručne by sa dalo povedať, že sa centrum na Ústí profiluje ako: Komunitné centrum – žije v ňom pod vedením kňaza komunita dobrovoľníkov, ktorí zabezpečujú aktivity a chod centra. Dobrovoľnícke centrum – ponúka mladým ľuďom, predovšetkým z Oravy, rôzne možnosti dobrovoľníctva ako spôsobu zmysluplného využitia voľného času a rastu k osobnej zrelosti. Formačné centrum – pripravuje a realizuje rôzne vzdelávacie aktivity, kurzy, semináre, výchovné koncerty pre mladých ľudí i tých, čo pracujú s mladými, duchovné obnovy pre žiakov. Rekreačné centrum – organizované skupiny nájdu v priestoroch OCM možnosť ubytovania a stravovania počas svojich programov. Krízové centrum – snažíme sa pomáhať mladým ľuďom, ktorí sú v ťažkej životnej situácii napr. tým, že môžu prechodne istý čas žiť v komunite našich dobrovoľníkov alebo im poskytnúť odbornú pomoc pri hľadaní riešenia ich životných ťažkostí, ale

tiež poskytovaní pravdivých informácií v rámci prevencie. Pravidelne každý utorok o 18.30 sa stretávame na modlitbovej stráži (sv. omša, ruženec a potom spoločné agapé) za všetkých, čo nevedia žiť, a tak sa ocitli napr. v rôznych závislostiach. Poslednú nedeľu v mesiaci o 18.30 spoločne chválime Boha, aby sme chválou bojovali za mladých na Orave a ich prebudenie vo viere. Okrem toho pripravujem rôzne príležitostné akcie, o ktorých sa dá dozvedieť na našej webstránke www.ocmstie.sk. Keďže sme ešte stále v začiatkoch, mnohé akcie, ktoré by mali mať charakter pravidelnosti, sa ešte plánujú a postupne uzrú svetlo sveta.

Zvláštnosťou OCM v porovnaní s inými mládežníckymi centrami na Slovensku je, že sa venujete aj konkrétnej pomoci drogovu závislým.

Môžete nám priblížiť túto prácu?

Táto forma práce je tiež niečím, čo sme na začiatku neplánovali, no okolnosti nás priviedli aj do tejto oblasti, hoci vôbec nie sme odborníkmi. To, čo my ponúkame, je naša skúsenosť z práce a života Komunity Cenacolo. Je to medzinárodná komunita, ktorú pred 26 rokmi založila sr. Elvíra pre mladých chalanov závislých na drogách, pretože cítila, že práve do tejto služby ju volá Boh. Vtedy začala v Taliansku v jednom starom rozbitom dome a dnes má komunita viac ako 50 domov po celom svete a prešlo ňou niekoľko desaťtisíc mladých chalanov a dievčat, ktorí sa uprostred nej naučili žiť svoj život. Celý život komunity je postavený na priateľstve, modlitbe a práci. A my sa snažíme tým mla-

dým ľuďom, ktorí majú problém so závislosťou alebo nevedia prečo a ako žiť, pripraviť sa na vstup do Komunity Cenacolo alebo iného

podobného spoločenstva. Tým, že s nami žijú nejaký čas, dostávajú možnosť zažiť istú formu „rodinného“ života – spoločné rozhovory, zdieľanie, spoločné strávený čas, snaha prijímať sa,... a tiež sú zapojení do našich aktivít a prác. To je len hrubé predstavenie tejto práce. Samozrejme, že sa snažíme aj o aktívnu prevenciu v tejto oblasti. Koncom minulého roka sme ešte stihli realizovať v základných a stredných školách osvetovú protidrogovú kampaň Cool Life a usporiadali sme koncert, nad ktorým mala záštitu víťazka prvej série speváckej súťaže Slovensko hľadá SuperStar a speváčka Katarína Koščová. Pre všetkých, ktorí majú záujem dozvedieť sa o tom viac, chcem povedať, že môžu spokojne zavolať k nám a dohodnúť si osobné stretnutie.

Vaša práca nie je klasickou farskou pastoráciou. Čo vlastne všetko zahŕňa Vaše pôsobenie?

Áno, je to pravda. Odkedy som v OCM, som mimo klasickej farskej pastorácie, no zároveň mi pribudli i ďalšie iné povinnosti. Moja práca spočíva v niekoľkých okruhoch: ako riaditeľ OCM som zodpovedný za jeho správny chod a fungovanie, aktivity, dobrovoľníkov v centre – to je skôr manažérska práca, ktorej sa stále učím. Ako kňaz v centre nesiem zodpovednosť za duchovný

program, či už pre našu dobrovoľnícku komunitu alebo pri našich aktivitách v OCM alebo po dohovore so skupinami, čo prichádzajú k nám do centra. Tiež som zodpovedný za pastoráciu mládeže v diecéze. Snažím sa v spolupráci s ďalšími napĺňať ciele a skvalitňovať činnosť Komisie pre mládež v Spišskej diecéze. Pre mňa osobne je táto práca niečím úplne novým, s čím som kedysi vôbec nepočítal, mnohým veciam sa musím

učiť úplne od začiatku. A niekedy je to aj dobrá zábava – aspoň pri spätnom pohľade na tie trapasy, ktoré sa mi podarilo urobiť. Za dva roky, čo som v Ústí, som sa naozaj ešte vôbec nestihol nudiť. Ďalším rozdielom je napríklad aj to, že v centre žijeme ako komunita. To znamená, že nepoznám samotu „fary“ a všetko, čo je s tým spojené, skôr naopak – s mladými sa snažíme žiť jednu „rodinu“ – spoločne tráviť čas, spoločne pracovať, spoločne sa rozprávať o sebe, svojich životoch a pocitoch. Ak by som to mal vyjadriť aj nejakou osobne, práca s mladými a život v OCM formuje a posúva dopredu mňa samého, aj keď niekedy dosť ťažko. Som Bohu veľmi vďačný, že môžem byť na tomto mieste. Veľakrát si uvedomujem svoju slabosť a neschopnosť, no zároveň veľakrát zažívam úžasné Božie dotyky a zázraky, ktoré robí.

Čo plánujete v najbližšej dobe?

Naša práca je do veľkej miery závislá od toho, či sa nám podarí zohnať potrebné finančné prostriedky, či už prostredníctvom rôznych projektov pri vyhlásených grantových výzvach, alebo cez 2 percentá, či formou sponzorského daru. Určite však máme svoje vízie a plány, za ktoré sa modlíme a ktoré chceme dosiahnuť. Ako novinky spomeniem napríklad:

V júni rozbiehame činnosť Cool Club-u, ktorý bude v Trstenej v „skautských priestoroch“ (oproti fare). Má to byť miesto pre mladých ľudí, ktoré im ponúka alternatívu k barom a krčmám. Budú tu mať možnosť zapojiť sa do pripravených voľnočasových programov a aktivít, alebo si len tak posediť s priateľmi a známymi, jednoducho by sme chceli, aby to bolo miesto, kde sa mladí budú cítiť doma a budú môcť byť sami sebou.

Okrem toho v septembri 2009 by sme chceli začať s Diecéznou animátorskou školou – dvojročnou formáciou mladých ľudí, ktorí už pracujú alebo chcú pracovať pre druhých v prostredí farností, spoločenstiev, školy, ... Viac info o všetkých týchto aktivitách je možné nájsť na našom webe. Hlavne chceme, aby mladí, ochotní pomáhať, držali nad vodou tých, ktorí pomoc potrebujú a spoločne objavovali tie pravé hodnoty života. Myslím si, že ľady sa v tomto smere pohli. Tiež máme podané nejaké projekty a čakáme na ich schválenie.

Čo by ste odkázali mladým?

Aby žili svoju mladosť naplno, avšak bez toho, aby ubližovali sebe či druhým. Kiež stretnú dostatok ľudí, cez ktorých ľahšie uveria, že Boh nie je ich nepriateľom.

Martin Buzna

INTERVIEW S KATKOU KOŠČOVOU

Každoročne sa v Cirkevnej škole R. Dilonga uskutočňuje medzinárodná súťaž Dilong Star. V tomto ročníku bola v porote aj speváčka Katka Koščová, ktorá sa s nami podelila o svoje názory.

Čo Ťa napadlo, keď si prvý raz počula názov mesta Trstená a slová Dilong Star?

Mňa napadol Rudolf Dilong, ak mám pravdu povedať a nevedela som, akú to má spojitosť a potom som zistila z internetu, že tu máte školu, podľa ktorej je aj názov súťaže. A čo sa miesta týka, tak som hneď vedela, že je to Orava. A my sa vždy veľmi tešíme, keď môžeme hrať v týchto končinách, lebo to tu máte úplne krásne.

Išla by si ešte raz na takú spevácku súťaž, akou bola SuperStar Slovensko?

A možno aj hej, ale len v prípade, že by som mala nejaké pesničky už vopred urobené a už by som tak bola viac pripravená.

Je lepšie byť v speváckej súťaži porotcom alebo súťažiakom?

To závisí od toho, čo má človek za sebou. Ja som vždy veľmi prekvapená, keď ma zavolajú do súťaže ako porotcu, lebo ja mám pocit, že sú aj fundovanejší ľudia, ktorí by mohli byť v porote. A ja hlavne rada spievam, takže pre mňa je lepšie byť na pódiu, ako sedieť v porote. A tu sa to tak spája, pretože zároveň budem aj v porote, aj odspievam zopár pesničiek. Ja myslím, že sa to tak pekne vyrovnáva.

Máš rada Gospel? Čo pre Teba znamená?

Mám rada veľa druhov hudby. Mám rada hudbu, ktorá mi niečo povie, ktorá osloví, ktorá je príjemná, ktorá je povznáša, ktorá prekvapí a medzi nimi

sú aj niektoré gospelové pesničky.

O chvíľu budeš vidieť a počuť finále Dilong Star, aké máš pocity v úlohe porotcu?

Také zvláštne, ja nejako sa na to špeciálne nepripravujem. Mne nestačí, keď spevák spieva len čisto, ale potrebujem, aby z toho človeka aj niečo vyžarovalo, nejaký pocit, feeling. Tak ja budem len sedieť a počúvať a ak ma niečo uchváti, budem sa tešiť a za to budem hlasovať.

A aké myslíš, že majú pocity finalistu, Ty to už poznáš...?

Neviem. Dúfam, že sa neberú príliš vážne, myslím si žiadny človek by nemal brať žiadnu súťaž veľmi vážne, všetko je to iba skúsenosť.

Pozorovala si cestou Oravu? Páčila sa Ti?

Máte tu absolútne nádherné a chceli by sme tu prísť na dovolenku. Zatiaľ nám to vychádza tak, že iba pracovne tu chodievame.

Kde všade môžeme Katku Koščovú stretnúť okrem koncertov a DilongStar?

Pred pár dňami nám skončilo turné k nášmu novému albumu Neboťrasenie a momentálne sa chystáme na nejaké letné festivaly a ďalšie letné koncerty. Všetky informácie a termíny sú vždy aktualizované na

mojej stránke www.katkakosc.sk.

V čo veríš?

Raz som v jednom rozhovore odpovedala na túto otázku vetou, že verím v láskavého Boha s ohromným zmyslom pre humor a vo veľa ďalších vecí, ktoré z toho vyplývajú a za tým si stojím.

Myslíš si, že viera v Boha má aj dnes pre mladého človeka význam?

Myslím, že akákoľvek viera má význam. Viera posilňuje, motivuje a aktivizuje, čo je nesmierne dôležité. Častokrát vidím ľudí, ktorí sú stratení, nič ich nebaví, nič ich neteší ani netrápi. V nič neveria, nič ich teda neženie, nechcú nič dosiahnuť, nechcú sa zlepšovať, posúvať... to je smutné...

V súčasnosti sa materiálna kríza spája s duchovnou krízou. Podľa teba z čoho pramení táto kríza?

Podľa mňa všetky duchovné krízy v ľudských dejinách vyplývajú z pýchy a strachu. Jedno podnecuje druhé do neúnosna.

Často prežívaš aj Ty osobnú krízu?

Samozrejme, a asi to prežíva každý z nás. Asi to potrebujeme pre poznanie. Cez bolesť sa môžeme veľa naučiť, ale netreba zabudnúť, že rovnako veľa sa môžeme naučiť z radosti. A som rada, že momentálne prežívam práve to radostné obdobie.

Ako by sa mal podľa teba mladý človek vyrovnávať so svojou krízou bez toho, aby siahol po droge alebo alkohole, ako sa to stáva v súčasnosti?

Ja si myslím, že najdôležitejší sú ľudia, ktorí človeka obklopujú, s ktorými trávi čas, s ktorými sa o

seba delí a ktorí sú mu vzorom.

A hlavne si myslím, že všetko toto musí začať v rodine, zo záujmu jedného o druhého, zo záujmu o veci, ktoré sa dejú okolo nás, zo záujmu o aktívny život sám.

Čo odkážeš mladým ľudom Trstenej?

Asi len nech majú veľa pekných dní a najmä veľa dobrých ľudí okolo.

Karin Benická

Foto: Dávid Suchar

Z našich posledných akcií:

17.-19.apríl sa zúčastnili duchovnej obnovy najstaršie speváčky a aj niektorí naši miništranti. Obnovu viedol pán kaplán Dominik Holubčík.

9. mája sme sa zúčastnili Misijnej púte detí v Levoči

Od 15.do 17. mája sa konala duchovná obnova mladších speváčov, taktiež pod vedením pána kaplána Dominika

V týždni od 18.-24. mája sa aj naše deti zapojili do celoslovenskej kampane eRka

"Vypni telku, zapni seba". Namiesto pozerania televízie prežili týždeň plný hier a súťaží.

Mládež je vždy aktívna

Tieto riadky sú určené na prezentáciu akcií s deťmi a mládežou, ktoré sa konajú v našej farnosti. Niekedy počúvam názory: „Nič sa tu nerobí..., nemôžeme sa do ničoho zapojiť..., je tu nuda..., zapadákov...“ Vtedy sa tak trošku zamyslím a napadne ma len jediná otázka: A čo robíš v našej farnosti ty? A potom tá smutne známa skúsenosť – pozvem niekoho na pomoc pri organizovaní akcií, ale väčšinou sa dočkám nejakej výhovorky – „teraz nemôžem..., mám už iný program..., možno nabudúce...“ Verím, že aj vďaka informáciám, ktoré tieto stránky ponúknem, aspoň niektorí zmenia „pohľad na vec“ a možno sa nájdu aj ďalší, ktorí namiesto kritizovania priložia ruku k spoločnému dielu.

Zbor Mária

Asi netreba písať všetky základné informácie o zbere Mária. Za tých 18 rokov, odkedy pôsobí v našom meste, sa v ňom vystriedalo niekoľko generácií, zažili sme všetko možné i nemožné... Mnoho zaujímavého za posledný rok si môžete pozrieť aj na internetovej stránke farnosti. No už dávno neplatí, že zbor Mária je len detský zbor a našou činnosťou sú len nácivky a spevácke vystúpenia... Od septembra 2008 patríme pod ZUŠ a všetci naši členovia získajú aj vysvedčenie zo spevu, ktoré je plnohodnotné ako na umeleckých školách. Našou prioritou nie

je len naučiť sa spievať a dobre sa cítiť v úzkom kruhu ľudí, chodiť na výlety a podobne. Ale v rámci rôznych programov rozvíjame aj ďalšie aktivity, učíme deti a mládež duchovne žiť, či už prostredníctvom duchovných cvičení alebo rôznych akcií na pomoc druhým.

Mária Laceková

Zbor Alfa

Viac ako 10 rokov je mládež, ktorá má rada hudbu a spev, sústredená v mládežníckom zbere našej farnosti. Zbor ALFA poznajú všetci, ktorí prichádzajú na mládežnícke sv. omše. Na začiatku pôsobenia vo farnosti tvorilo zbor viac ako 30 členov. Časom sa formovalo spoločenstvo, ktoré sa schádza dodnes. Tak ako každé spoločenstvo, aj my sme prešli ťažkými chvíľami, ktoré nás ale nezlomili. Je síce pravda, že sa naše spoločenstvo stále znižuje, nakoľko aj my staráme a prichádzajú iné dôležitejšie povinnosti, ale jadro zboru ostáva pevné a zatiaľ aj stabilné.

Náš repertoár tvoria prevažne mládežnícke piesne od rôznych autorov. Doprevádzame svojím spevom hlavne mládežnícke sv. omše, no počuť nás aj na sobášnych sv. omšiach.

O hudobnú stránku sa starajú: Štefan Žembéry – akustická gitara, Ľubomír Rehák – basová gitara, Martin Straka – perkusie (členovia skupiny Križiaci), Janka Lenčuchová – klávesy, Marika Šuhajová – flauta. Spevákovi máme momentálne približne 15.

Snažíme sa tvoriť spoločenstvo ponúkajúce kvalitnú hudbu a spev, no prvoradým cieľom pre nás všet-

kých je láska k Bohu. A tú môžeme dokazovať aj takýmto spôsobom.

Ako spoločenstvo sa však nechceme uzatvárať a radi privítame medzi nami mladšiu generáciu. Tá by mohla napomôcť oživeniu v našom zbere svojimi nápadmi a modernejšími myšlienkami. Veď treba predsa kráčať s dobou. Navštíviť nás môžete takmer každý piatok počas nácviaku na fare. A čakáme aj vaše pripomienky a názory na našej mailovej adrese:

zboralfa@gmail.com

Všetci ste u nás srdečne vítaní.

Martin Straka

Alfáci športujú

Na jednom piatkovom nácviaku nás napadla veľmi zaujímavá myšlienka, ako sa spolu zabaviť. Vymysleli sme turnaj HUDBA verzus SPEV, a tak v sobotu 16. 5. 2009 o 20:00 v telocvični Cirkevnej základnej školy R. Dilonga začal boj o pohár vo florbale. Rozdelili sme sa do troch skupín. Každé družstvo si vymyslelo originálny názov. Celkovo sa odohralo 6 zápasov, z ktorých po „urputných“ bojoch a malých zraneniach vyšlo víťazne družstvo ANJELOV. Na druhom mieste sa umiestnili hráči STARS a čestné tretie miesto získali naši hudobníci. Víťazný tím dostal pohár, podali si ruky, urobili spoločné FOTO a spolu oslávili víťazstvo. Pri malom občerstvení sme si fajn pokecali, zasmiali sa a naplánovali ďalšie stretnutia.

Katka Reháková

Gospelová kapela Križiaci

Gospelová kapela Križiaci vznikla v roku 2002 po skončení projektu „Križovej cesty nenarodených detí“. Hybnou silou pre jej vznik bol prípravný výbor festivalu Spievame Márii, ktorý ich oslovil s možnosťou vystúpenia na tomto festivale.

Od tohto času za sedem rokov činnosti prešli celé Slovensko od východu na západ a zasiahli aj srdcia za hranicami Slovenska. Snažia sa svojou hudbou podávať ľuďom pozitívny pohľad na svet a rozdávať radosť z hudby. Ich presvedčením je, že Boh stvoril hudbu na to, aby mu aj prostredníctvom nej mohli ľudia prejavovať svoju lásku. Medzi ich najvýraznejšie úspechy patria všetky vystúpenia po celom Slovensku, natočený album, dva videoklipy a mnoho usmiatej tváre pod pódiami. Momentálne nahrávajú druhý album, ktorý by mal byť vydaný v júli tohto roku.

Štefan Žembéry

Končí sa rok sv. Pavla

„Rok sv. Pavla, ktorý sa skončí 29. júna nahradí Rok kňazov, ktorý otvorí Svätý Otec Slávnosťou vešpier 19. júna ako znak pokračovania a nevyhnutného prehĺbenia jednej z veľmi dôležitých potrieb dnešnej doby: poslanie, nová evanjelizácia. Pri 150. výročí zrodzenia v nebi svätého Jána Máriu Vianneyho, známeho ako farrára z Ars, sa Cirkev zjednocuje okolo svojich kňazov, aby im opätovne odovzdala úlohu univerzálneho poslania, ktoré zahŕňa všetkých pokrstených. Sila poslania sa rodí jedine v obnovenom srdci zo stretnutia so vzkrieseným Kristom práve tak, ako sa to stalo apoštolovi Pavlovi. Stretnutie, v ktorom Pán Ježiš nie je iba spoznaný alebo prijatý len na intelektuálnom stupni, ale ktorý je skutočne „prežitý“ ako prozreteľná a úžasná odpoveď Otca na všetky očakávania zraneného srdca človeka, ktorý v neuveriteľnej božsko-lidskej prítomnosti Spasiteľa vidí jedinú patričnú zhadu s človekom a tajomnú nekonečnú potrebu spásy. Srdce svätého Pavla zasiahnuté krásou Krista, srdce svätých pastierov má tĺcť v každom srdci, ktoré je skutočne kňazské.“

(TK KBS, RV.sg: dj) 20090603021

Farská matrika

Krsty

Sobáše

Pohreby

Trstená

Lukáš Marek, Timea Thomková, Sára Lepáčková, Viera Lališová, Matej Falla, Mário Trstenský, Faustina Reháková, Lukáš Kováč, Timotej Valek, Rastislav Bača, Alex Jurkulák, René Vestenický, Dominik Sochulák, Nela Chovančáková, Chiara Barnasová, Filip Novák, Natália Poláčková, Jaroslava Tekel'ová, Klaudia Kumorová, Viktória Fukasová, Timotej Kuráň, Viliam Figura, Vanesa Jantošiková, Ľudmila Jagelčáková, Jakub Štrbík, Chiara Mária Maťovčíková, Petra Letašiová

Michal Jurášek a Gabriela Čermáková, Marian Smitka a Jana Lepáčková, Tomáš Hájek a Eva Gajdošíková, Peter Ľorko a Andrea Bednárová, Ján Sivoň a Norberta Harmatová, Ján Bálik a Dária Chorvátová, Martin Hlina a Marcela Tomášková, Jakub Švaňa a Renáta Gáliková, Marek Zemančík a Zuzana Klimčíková, Michal Trstenský a Lea Dzureková, Pavol Paštrnák a Beata Romaňáková, Martin Zemánek a Helena Furdeková, Cezary Stanislaw Pawelczyk a Mária Kadlubová

Brigita Škuntová 1938, Mária Váleková 1921, Mária Surovčíková 1923, Františka Gočalová 1931, Viktor Loffay 1927, Tomáš Bolek 1933, Mária Romaňáková 1964, Jana Medvecká 1926, Alojz Krupa 1936, Vladimír Bursa 1952, Štefan Chudoba 1956, Pavlína Reháková 1926, Štefánia Jankolová 1943, Katarína Šubiaková 1925, Mária Gembalová 1926, Ľudmila Lucká 1924, Ignác Gembala 1923

Zábiedovo

Michalea Šikyňová, Juraj Pučať, Rebeka Chrenková, Viktória Jurášeková, Aneta Jašušáková, Nikola Kališová, Terézia Jašušáková

Ústie

Timotej Kavon

Ahoj

Máte radi zábavu a smiech?

Táto časť je vyhradená práve pre vás. Tak neváhajte a podel'te sa s nami o vaše nápady, humor a smiech. Posielajte ich na našu e-mailovú adresu alebo vhadzujte do pripravenej schránky v kostole. Tešíme sa na vaše príspevky !

Osemsmerovka

Vyluštenie:

M Ú D R O S Ť B A
O P H O R D K P L
R H E Ú N Š R Z Ó
A L O K Á E S M T
D E Á M T Ť T L Š
O J A S Í O H U R
S N E I K L R V E
Ť A Š N I A I A M
K A T E C H É T A L

anjel, Ester, homília, katechét, krst, láska, múdrosť, ornát, pektoral, radosť, štóla, zmluva

Všimli ste si to schúlene dieťa na obrázku?

Súťaž

Ako ste si už určite všimli, nášmu časopisu niečo chýba.

Pýtate sa čo? Predsa logo!

Redakcia časopisu Radosť vyhlasuje súťaž o najkrajšie logo.

Svoje návrhy posielajte na e-mailovú adresu alebo do pripravenej schránky v strede kostola do 31.8. 2009

Tvorca najkrajšieho nápadu dostane odmenu.

Emailová adresa časopisu Radosť: redakciaradost@gmail.com

Vydáva: Rímsko katolícka cirkev, farnosť Trstená. Cenzor: ThLic. Ing. Jaroslav Chovanec. Redaktori: Bc. Andrea Šprláková, Mgr. Dominik Holubčík, p. Bernardín Šmid OFM, Mgr. Renáta Janoviaková, Mgr. Mária Laceková, Mgr. Jana Benická, Mgr. Štefan Žembéry. Grafická úprava: Aurel Šprlák. Jazyková úprava: PaedDr. Daniela Jankolová-Paľová. Tlač: Ján Jankola RaR, Trstená. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, BÚ Spišské Podhradie 25.5. 2009, č. j.: 840/09. Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov. Voľne nepredajné.